

pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91), ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) może w uzasadnionych wypadkach przyznać pracownikowi wynagrodzenie zasadnicze wyższe o 1 lub 2 grupy od określonych w tabeli, stanowiącej załącznik nr 1, w ramach grup ustalonych w załączniku nr 2 do uchwały oraz w ramach zatwierdzonego funduszu płac.”

§ 6. W uchwale nr 4 Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1977 r. w sprawie zasad opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym działalności gospodarczej organizacji społecznych i zawodowych (Monitor Polski Nr 2, poz. 14), wydanej na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399), po § 17 dodaje się § 17a w brzmieniu:

„17a. Uprawnienia Ministra Finansów określone w § 4 ust. 3, § 8 i § 17, w zakresie zwalniania od podatku obrotowego, obniżania stawek tego podatku i zwalniania od podatku dochodowego w całości lub części przychodów organizacji społecznych o lokalnym zasięgu działania oraz przychodów wymienionych w § 7 pkt 2 pozostałych organizacji społecznych, przysługują wojewodom i prezydentom miast stopnia wojewódzkiego.”

§ 7. W § 5 uchwały nr 58 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1978 r. w sprawie nabywania licencji na stosowanie zagranicznych rozwiązań naukowo-technicznych i doświadczeń produkcyjnych w gospodarce narodowej wyrazy „Prezydium Rządu” zastępuje się wyrazami „Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej” oraz skreśla się wyrazy „Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej”.

§ 8. W § 10 uchwały nr 158 Rady Ministrów z dnia 27 października 1978 r. w sprawie obsługi technicznej eksportowanych i importowanych wyrobów oraz dostaw części zamiennych skreśla się wyrazy „oraz przedkładał właściwemu Wicyprezesowi Rady Ministrów coroczne informacje w tym przedmiocie”.

§ 9. W § 3 ust. 2 uchwały nr 3 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1979 r. w sprawie Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku oraz funduszy wojewódzkich turystyki i wypoczynku (Monitor Polski Nr 2, poz. 11), wyda-

nej na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1978 r. o utworzeniu Głównego Komitetu Turystyki (Dz. U. Nr 14, poz. 60) i art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1978 r. o utworzeniu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu (Dz. U. Nr 14, poz. 59), skreśla się wyrazy „Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i”.

§ 10. W § 8 uchwały nr 61 Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1979 r. w sprawie usprawnienia transportu kolejowego w latach 1979—1980 po wyrazach „resortu komunikacji” przecinek zastępuje się kropką oraz skreśla się pozostałą treść poczynając od wyrazu „oraz” do końca zdania.

§ 11. W § 2 ust. 2 uchwały nr 78 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1979 r. w sprawie funduszu autorskiego (Monitor Polski Nr 15, poz. 85), wydanej na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244), skreśla się wyrazy „w porozumieniu z Ministrem Finansów”.

§ 12. W uchwale nr 89 Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 1979 r. w sprawie utworzenia Inspekcji Wagonów (Monitor Polski Nr 16, poz. 96) § 12 skreśla się.

§ 13. W uchwale nr 173 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1979 r. w sprawie wydatków reprezentacyjnych państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 28, poz. 145) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Finansów ustali:

- 1) roczne resortowe limity wydatków reprezentacyjnych,
- 2) na wniosek Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska — roczny łączny limit wydatków reprezentacyjnych dla wojewodów i podległych im jednostek organizacyjnych.”;

b) w ust. 2 po wyrazach „do opracowania wniosków” dodaje się wyrazy „i ustalenia limitów”;

2) w § 10 skreśla się ust. 2;

3) w § 15 skreśla się ust. 2.

§ 14. Uchwałą wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: E. Babiuch

UCHWAŁA Nr 35 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 kwietnia 1980 r.

w sprawie wojewódzkiego funduszu rozwoju kultury.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Tworzy się wojewódzki fundusz rozwoju kultury, zwany dalej „funduszem”, przeznaczony na aktywizację działalności kulturalnej na terenie województwa.

§ 2. 1. Dochodami funduszu są:

- 1) dobrowolne wpłaty zakładów pracy z zakładowego funduszu socjalnego w części przeznaczonej na cele związane z realizacją zadań kulturalno-wychowawczych, przekazywane zgodnie z uchwałą konferencji samorządu robotniczego, a w zakładach pracy, w których nie działają konferencje samorządu robotniczego — zgodnie z uchwałą rady zakładowej podjętą w porozumieniu z kierownikiem zakładu pracy,

- 2) środki pochodzące z ponadplanowych imprez organizowanych specjalnie na cele funduszu przez instytucje i organizacje,
- 3) dobrowolne świadczenia organizacji społecznych, spółdzielczych, rzemiosła i ludności.

2. Dochodami funduszu mogą być ponadto dotacje udzielane z budżetu województwa na akcje i imprezy, uznane przez terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego za szczególnie ważne dla rozwoju kulturalnego, oraz z kredytów budżetowych Ministerstwa Kultury i Sztuki, przeznaczonych w dziale „kultura i sztuka” na różną działalność.

§ 3. 1. Środki funduszu przeznacza się na:

- 1) popieranie amatorskiego ruchu artystycznego i twórczości ludowej,
- 2) remonty obiektów kulturalno-wychowawczych,
- 3) udzielanie pomocy w budowie obiektów kultury w ramach podejmowanych czynów społecznych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- 4) zakup wyposażenia dla placówek kulturalno-wychowawczych.

2. Ze środków funduszu mogą być dofinansowywane również gminne, miejskie i regionalne fundusze rozwoju.

§ 4. 1. Środkami funduszu dysponuje właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

2. Podstawę gospodarowania środkami funduszu stanowi roczny plan funduszu sporządzony przez dysponenta w uzgodnieniu z wojewódzką radą do spraw upowszechniania kultury i w porozumieniu z przedstawicielami instytucji i organizacji, które dokonują wpłat na fundusz.

3. Właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego określa szczegółowe zadania realizowane ze środków funduszu, z uwzględnieniem wniosków instytucji i organizacji, które dokonują wpłat na fundusz, oraz zapewnia tym instytucjom i organizacjom informacje o sposobie wykorzystania środków przekazanych przez nie na fundusz.

§ 5. W sprawach nie uregulowanych uchwałą stosuje się przepisy o funduszach celowych.

§ 6. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i społecznym współdziałanie w realizacji zadań określonych uchwałą.

§ 7. Środki dotychczasowych funduszy rozwoju kultury, utworzonych w trybie uchwały nr 148 Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1971 r. w sprawie powiatowego funduszu rozwoju kultury (Monitor Polski Nr 41, poz. 259), przechodzą na właściwe wojewódzkie fundusze rozwoju kultury.

§ 8. Traci moc uchwała nr 148 Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1971 r. w sprawie powiatowego funduszu rozwoju kultury (Monitor Polski Nr 41, poz. 259).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *E. Babiuch*

57

UCHWAŁA Nr 37 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 kwietnia 1980 r.

w sprawie poprawy warunków produkcji i skupu buraków cukrowych.

Na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się ceny skupu buraków cukrowych za 100 kg w wysokości:

- 142 zł za odmiany o wyższej zawartości cukru,
- 133 zł za odmiany o niższej zawartości cukru.

§ 2. Ustala się dopłatę w wysokości 30 zł za 1 tonę za ręczny rozładunek dostarczonych do punktu odbioru buraków cukrowych.

§ 3. Upoważnia się Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu do określenia wysokości premii i zasad premiowania producentów buraków cukrowych z tytułu ich przechowania.

§ 4. Tracą moc:

- 1) § 3 ust. 1 uchwały nr 154 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1976 r. w sprawie cen skupu produktów rolnych, cen niektórych środków produkcji dla rolnictwa oraz materiałów budowlanych (Monitor Polski z 1976 r. Nr 30, poz. 131 i z 1978 r. Nr 22, poz. 76 i Nr 29, poz. 106),
- 2) § 4 ust. 4 pkt 2 uchwały nr 294 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1974 r. w sprawie zwiększenia produkcji buraków cukrowych, poprawienia warunków ich skupu oraz zwiększenia produkcji cukru, zmienionej uchwałą nr 154 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1976 r. (Monitor Polski Nr 30, poz. 131).

§ 5. Uchwałą wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *E. Babiuch*

58

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 30 kwietnia 1980 r.

w sprawie ustalenia wyższej kwoty zarobków nie powodujących zawieszenia prawa do emerytury lub renty.

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 1977 r. w sprawie zawieszania prawa do emerytury lub renty (Dz. U. z 1977 r. Nr 11, poz. 46 i z 1979 r. Nr 13, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kwotę zarobku nie powodującego zawieszenia prawa do emerytury lub renty ustala się na 36.000 zł w stosunku rocznym dla emerytów i rencistów:

- 1) wykonujących w uspołecznionych zakładach pracy